

III. De souvereine macht toch daalt volgens de H. S. af	200
voor het regnum essentiale op de koningen, op Christus voor h. regn. oeconomicum. Niet (zooals Rome) van God door Christus (Paus) op koningen en bisschoppen. Evenmin door de koningen op magistraten en predikanten (Oldenbarn., enz.).	
IV. In hun strijd tegen de Remonstranten zijn de Geref. juist gekomen tot de onderscheiding in A. regn. essentiale, 203 en B. regn. oeconom. 206	
In hun dogmatieken leerden zij evenwel nog den burgerstaat staande in de kerk. 204	
Het regnum essentiale is dan het eigenlijke, het eeuwig blijvende, het regnum oeconomicum het tijdelijke, dat op het vorige is aangelegd.	
Het eerste omvat alle bewuste creaturen en komt aan toe aan de Drieëenigen God, het tweede aan den Middelaar en omvat alleen die organisch met Hem verbonden zijn. 207	
Wanneer nu Christus door Zijn regn. Mediatorium alle machten in het regn. essentiale aan Zich zal hebben onderworpen, volgt het iudicium supremum, waarbij u. dit regn. worden uitgenomen, die niet behooren tot het regn. oec. 207	
Dan geeft Chr. Zijn koninkrijk over aan den Vader (God Drieëenig): het regnum gloriae, d. i. het herstelde regnum essentiale. 207	
Alles gesymboliseerd in de geschiedenis van Israel. 208	
C. Het verband tusschen de beide regna ligt inwendig in den persoon 209 van Christus, die, als Middelaar Koning in het regnum oecon., tegelijk de Tweede Pers. is in de Drieëenheid; uitwendig in Zijne sessio ad dextram.	
D. Het historisch verloop van de uitoefening van het munus regium Christi 209 in het regnum oeconomicum.	
Potentieel bij de constitutio Mediatoris.	
Aanvaarding na de zonde in het Paradijs:	
symbolisch en typisch in Israel;	
reël na de vleeschwording, voleind met de hemelvaart.	
§ 8. De origine magistratus.	212
Loci classici. 213 De zaak zelf. 224	213
Niet ingesteld door eene rechtstreeksche daad of ordinantie Gods, want de geheele architectoniek v. h. overheidsambt is eene <i>κρίσις ἀνθρώπων</i> (gr. comm.).	
Toch eene gave Gods; want Zelf de gegevens en motieven daarvoor in de menschel. natuur ingelegd hebbende, deed Hij hem vanzelf opkomen uit den nood van het zondige leven.	
Deze magistraat sanctioneert God	226
I. in Zijne ordinantiën aan Noach (Gen. 9 : 5, 6); 227	
II. door Zelf overheden voor Israel in te stellen; 228	
III. de magistratuur te gebruiken als symbolisch type voor Zijn Messias; 231	
IV. gezag te geven aan de overheid en gave voor haar ambt; 233	
V. door de onderwerping aan het ambt in de conscientie. 233	
Controvers met de voorstelling der Mystieken omtrent de overheid. 234	
I. Hun beginsel, in de 16de eeuw voorgestaan door de Anabaptisten, later door de Mennonieten, is dualistisch in spiritualistischen zin. 234	
II. Omdat zij „apocalyptic” waren, konden zij dit niet volhouden. 237	